

име-то на раздѣлителни умозаключенія образуватъ се категорически силлогизми.

За лжовны-тѣ умозаключенія, или за со- физмъ-тѣ.

§. 53.

Като изложихмы правила-та за образуванье-то на умозаключенія-та и като показахмы въ какви законни форми они могѫтъ да се проявятъ; сеги ни е много лесно да различимъ отъ тѣхъ всички-тѣ несъгласни съ тия правила умствованія и да разглѣдамы: противъ *що* именно тѣ погрѣшаватъ. — Това ще бѫде като едно разпознаванье на болестъ-та человѣческаго мисленія; и разумъ-тѣ ще е современно единъ логически цѣлителъ на тая умственна болесть.

Преди обаче да разглѣдамы тия лжовны умозаключенія, или софизмы; трѣба да забѣлежимъ, че единъ мислящи человѣкъ гы прави или 1) съ цѣль да излѣжи другы го; или 2) пѣкъ защото „умъ има но разумъ нѣма“ и слѣдователно онъ безъ сознаніе и противъ собственнѣ-тѣ си волї иска да излѣжи самъ себе си. Въ пѣрвій случай лжовни-тѣ умозаключенія се називаватъ собственно *софизми*; а въ вторій — *паралогизми*. Но Логика-та не е въ состояніе да задѣржи и докаже това раздѣлянѣе на формально-лжовни-тѣ умозаключенія и умствованія; защото она нѣма средства — да опредѣли ако една лжовна мисль се произнося съ сознаніе, или безъ сознаніе. По тѣзи причинѣ много по удобно и прилично е да се разглѣдватъ лжовни-тѣ умствованія отъ кѣмъ странѣ-тѣ на составителни-тѣ части на силлогизмъ-ть; сирѣчъ: 1) термины-тѣ и 2) посил-